

ad ipm obtinendū vires naturales sufficiūt
Et hec felicitas ē de q̄ locuti sunt philoso-
 phi. **V**el contemplatiua q̄ consistit in specta-
 cōe sapie. **V**el practica q̄ consistit in actu puz-
 detie. et dūenient in actib⁹ aliaꝝ v̄cutum
 moralium. **A**liud autē ē bonū hoīs nature hu-
 mane p̄portōnem excedēs / q̄ ad ipm obtē-
 nendū vires naturales n̄ sufficiūt. nec etiāꝝ
 ad cogitandū vel desiderandū. sed ex sola
 diuina libertate homī reppmittit. **C**h̄c̄. ij.
Nō oculus non vidit absq̄ te de⁹. et h̄c̄ est
 vita eterna. **E**t hic ex hoc bono voluntas
 inclinatur ad assentiendū his que per fic-
 dem tenet. **J**oh. vi. **C**um videt filiu et crea-
 dit in eū h̄c̄ vitā eternā. **N**ihil aliud p̄t oz-
 dinari in aliquē finē / nisi p̄existat i ipō ali-
 qua p̄portō ad finē / ex qua p̄ueniat in ipō
 desiderio finis. **E**t h̄c̄ ē sc̄dm q̄ aliqua in-
 choatō finis sit in ipō / quia nichil appetit
 similitudinē illius. **E**t in ē q̄ in ipā natura
 humana est q̄dā inchoatō ipō boni / q̄d
 est nature p̄portō atū. **P**̄existit em̄ in eo
 natur alitez p̄incipia demōstratōnum p̄ se
 nota que sunt semina quedā cōtemplatōis
 sapiente et p̄incipia quedā iuris natus-
 ralis que sunt semina virtutū moralium.
Vnde oportet etiā q̄ ad hoc q̄ homo ozdi-
 natur in bonū vite eterne. q̄ q̄dā inchoa-
 tō illius fiat in eo cui reppmittit. **V**ita au-
 tē eterna consistit in plēa dei cogitōe. vt
 patet **J**oh. xvij. **H**ec ē vita eterna. **V**nde
 de oportet h̄mōi cogitōis sup̄naturalis a
 liquā inchoatōis in nobis fieri. et hoc est p̄
 fidem que ea tenet ex infuso lumine q̄ natus-
 turalem cogitōnem excedit. **S**ic igitur fi-
 des inquantū est in nobis inchoatō que
 dam vite eterne / quam ex diuina reppmissi-
 one speram⁹ de substantia rez speranda
 rum. **I**n hoc igitur semine. i. fide b̄noicentur
 omnes gentes. **F**ide etiam abh̄aam tres
 viros hospicio suscepit **gēn. xvij.** **T**res vidē
 et vnum adorauit. **V**n̄ **g**reg. **S**ic trib⁹ qua-
 si vni lectus est. **Q**uia et si in personis nu-
 merus trinitatis est / in natura tñ vnitas
 diuinitatis. **I**stis tribus viris fidelis ani-
 ma exemplo abrahe exemplū hostiū debet
 occurrere sāza post hostiū remanente. quia
 vt dicit **g**reg. viij. **m**oz. l. ca. xvij. **V**ir ac dñs
 domus spūalis. n̄. f. intellectu⁹ in cogitōe
 trinitatis / claustra carnis d̄z excedere et q̄
 si habitatōnis infime ianuā exire. **C**irca au-
 tem carnis. i. sāza vt in femina foctis nō ap-
 pareat / et videri iactanter erubescat. et p̄
 tergū vni sub discretōe spūs solis necessari-
 is incēta nequaquā licit p̄cāt detegi. sed p̄
 recūdoz moderari. **D**iscretōis ḡ magne mō-
 deratōnis carnis cura frenāda ē / vt serui

at et minime p̄ncipe⁹ ne q̄ dñā aim vin-
 cat. sed sub actu mentis diuino quasi ancil-
 la famuletur. vt iussa assit atq̄ ad nutum
 cordis repulsa dissimule⁹. vt vir a tergo san-
 cte cogitōnis appareat et nunq̄ contra
 faciem recta cogitans obstat. **V**el aliter
 abh̄aam t̄b⁹ viris occurrit. quia fidelis aia
 trinitatē sola cōphendit. **S**āza vero inue-
 terata post hostiū subsistit. quia humana i-
 uestigatio ad eā nullatō⁹ exire sufficit. ita
 q̄ in cogitōe t̄nitatis oportet nos claustra
 et limites humane cogitōis p̄ fidē exire.
Cogitō autē a sensib⁹ accepta ad eā se ex-
 tendere valet / nisi alonge et quasi p̄ hos-
 tiū applica. **I**ste itaq̄ abh̄aam ge-
 nuic iāac. i. hoēs spem / quia cū bonū vite
 eterne per fidē aia p̄cepit mor ad ipsam
 adp̄iscendā p̄ spem erigitur. **m**oz⁹ autem
 spei fertur in duo obiecta. i. ipm bonū / pu-
 ta vitam eternā quā quis sperat et auxili-
 um diuinum a quo sperat. quia ipā virtute
 adp̄iscā n̄ potest. sc̄d̄ illud **h**o. vj. **G**ra dei
 vita eterna. **Q**uoz primū ē materiale ob-
 iectū. **S**ecūdoz vero formale. **I**n obiecto au-
 tē materiali spei quatuor considerantur.
Primo quidē q̄ sit bonū p̄ q̄d differt a tis
 moze. **S**ecūdoz q̄ sit boni futuri p̄ q̄d dif-
 fert a gaudio vel a delectatōe. **T**ercio
 modo / q̄ sit boni ipsi⁹ ardui. **P**er quod dif-
 fert a desiderio. **Q**uarto q̄ sit boni possibis
 lis haberi / p̄ q̄d differt a desperatōe. **T**a-
 le igitur bonū est vita eterna / qua cognita
 per fidem statim in eā fertur volūtas p̄ spez
 et sic fides generat spem sub tipo p̄aac q̄
 risus vel gaudiū interpretatur. **Q**uia sc̄dm
 gregozium vbi d̄. **D**ū super ne spei fiduciam
 concepit / quid aliud mens n̄a q̄ gaudiū
 parit. **S**pei em̄ annexū est gaudiū. **I**uxta
 illud **h**o. xij. **S**pe gaudentes. h̄mōi tñ gaudi-
 um est imperfectū / quia res sperata est ab-
 sens euz spes sit solū boni futuri. **S**z h̄mōi
 gaudiū ē quedā p̄gustatō et anhelatō euz
 tediosa expectatōe. **V**n̄ semper est pmix-
 tū tristitia / quod signatur in rebecca vxore
 p̄aac. **R**ebecca em̄ patientia interpretatur /
 sicut iāac risus. **R**isus autem est ex leticia
Patientia vero de tribulatōe secundum
 gregozium. **S**ancte enim anime in hac vi-
 ta sunt spe gaudentes / in tribulatōe pati-
 entes. **E**t sic iāac et rebecca iunguntur. vt
 et p̄pera de contemplatōe letificent. et
 alpera in actōe virtute patientie nō cons-
 trident. **P**erficetur autem cum res spera-
 ta fuerit p̄ns / et tñ enacuabitur spes. **N**ō
 enim est spes nisi in solis viatoribus / siue
 sint i vita ista siue i purgatoz. quia vtroz-
 biq̄ apprehendunt bonum vite eterne vt